

Leväperäinen rahankäyttö on onneksi takana:

Jokipojat etenee nyt suunnitelmal

Joensuun Kiekko-Poikien nuori valmentaja Kari Väisänen piti tiukan linjan. Lauri Mononen ei pelaa ellei käy muiden lailla testeissä.

Teksti: Heikki Arppi
Kuvat: Sakari Lindell
Matti Mäkijärvi

lisesti

□ Joensuun Kiekko-Poikien tulevaisuus on melko valoisa. Aika, jolloin jäähallin tulon innottamien yleisömassojen takia elettiin kuin pellossa, on ohitse. Keijo Tervon luotsaaman tiukan talouden kausi on jo nyt vähentänyt velkataakkaa ja verottajankin kanssa on päästy yksimielisyyteen rästien takaisin maksusta.

□ 1980-luvun alku oli joensuulaiselle jääkiekkoilulle yhtä juhlaa. Tuli halli, tuli myös menestystä.

□ Hallin tuloa oli jo vuosikaudet odoteltu, menestys tuli kuin varkain, jälkiviisaasti ajatellen liian aikaisin. Kärppien kanssa käytiin muutama vuosi sitten tiukat taistelut liigapaikasta, mutta seuraavan vuoden liigamestari oli liian kova.

□ Sen jälkeen jokipoikien kehitys on ollut takaperoinen ja huonoihin (kalliisiin) pelaajahankintoihin kaatunut.

Jokipojat lähti etenemään taloudellisesti ajatellen 1980-luvulla täysin väärin luistimenpotkuin. Ensin olisi pitänyt pelata omin pelaajin pari ensimmäistä hallivuotta, jolloin kansaa olisi riittänyt katsomossa muutenkin. Vasta halli-innostuksen hälvetessä olisi seuran pitänyt hankkia pari vetonaulaa ja tehomiestä takaamaan pelillisen nousun ja sitä kautta yleisön heräävän kiinnostuksen.

Nyt pyrittiin kaikki saamaan kerralla. Menestystä tulikin pariksi kaudeksi, mutta sitten iski rahapula. Velkataakka oli järjettömän taloudenkäytön aikana noussut jopa kolminkertaiseksi ja susiraja tunnettiin pelaajienkin keskuudessa paikkana, jossa maksetaan yli normaalien taksojen keskinkertaisellekin mailankuluttajalle.

Kun Keijo Tervo otti vuonna 1984 talouden vastuulle, oli tilanne riistäytynyt lähes käsistä. Jos jollekin Jon Fontasille maksettiin kaudesta yli 20 000 mk kuukaudessa autoineen ja asuntoineen, Kari Järvisen, Auvo Väänänen ja Antero Kivelän siirtosummat ja pelaajapalkat liikkui sadoissatuhansissa, ei ollut ihmeäkään yöunen kaikkominen lainojen takaajilla.

Tällä hetkellä pelaajapotti on kauden aikana reilusti alle miljoonan markan. Rahaa tulee samalla myös pelkästään menestyksestä eli pistepussin täyttymisestä myös pelaajien kukaron.

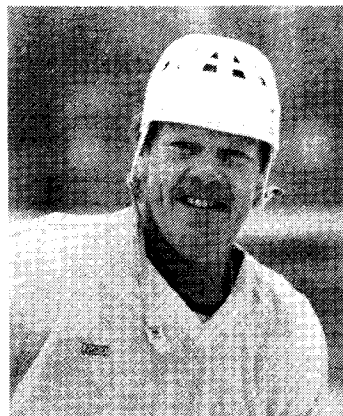
Nuoret valmentajat

Jokipoikia valmentaa tällä hetkellä disivioonan nuorin kak-sikko. Arto Mäkihonko ja ykköstreenari Kari Väisänen eivät kuitenkaan välttämättä kaadu kokemattomuuteensa — siksi pitkä ura heillä pelaajina ja juniorivalmentajina on takana.

Sääliksi käy vain Väisäsenkin perhettä. Kun mies paahtaa en-

sin täydet työpäivät sanomalehti Karjalaisen maa- ja metsätaloustoimittajana ja kaksi muuta päivää (torstai ja sunnuntai) viettää kiekon kanssa, on Mika- ja Tero-pojilla kohta vaikea enää tunteakaan isukkaa...

Jukka Törmälän ensiaskeleet jääkiekossa ovat olleet jokipoikien joukkueenjohtajanakin kokemuksen hakua. Paremmiin mies ainakin pelaajasopimukset luotsasi kuin edeltäjänsä Keijo Tolvanen...

Lauri Monosella olisi vielä ollut haluja kaukalo. Nyt taitaa olla edessä baarinpitäjän ammatin.

Miksi Mononen ei pelaa?

Lauri Mononen kiinnostaa yhä pohjoiskarjalaista kiekkoväkeä. Miksi Mononen ei pelaa, oli yleisin kysymys valmentaja Väisäselä I divisioonan tiedotusti-

laisuudessakin syyskuussa Helsingissä.

Väisänen oli vaivautunut ja perusteli Monosen lopettamista tämän harjoittelemattomuudella. Mononen ei ollut keväällä suostunut samoihin testeihin kuin muut ja sopimuksen allekirjoittaminen jäi.

Molempien osapuolten joustamattomuus tulehdutti tilanteen ja tällä hetkellä Mononen keskittyy lapsuudenmaisissaan Ket-tuvaaralla (Karsikossa) baarinpitäjäksi. Vahinko, sillä mies olisi varmasti ollut tarpeellinen vahvistus tälläkin kaudella. Jokainen muistaa, mihin mies keskenkuntoisenakin viime keväänä pystyi.

Yleisötulojen kannaltakin Monosen ja ensiaskeleitaan paiknoitsijana ottavan Hannu Kapasen lopettaminen oli takaisku. Yleisö kaipaa väriläiskää, joita kloonatusta juniorikiekkoilussa yhä vähemmän ja vähemmän löytyy.

Osasyynä on jääkiekkoilun olemuksen muuttumisella. Ei I divisioonassakaan ole enää virtuoosille tilaa. Tuskin Valeri Harlamovkaan olisi MM-kisoissa niin pitelemätön tähti parhaassa kunnossaan 1980-luvulla kuin 1970-luvun alussa.

Milloin liigaan?

SM-liiga on joensuulaiselle jääkiekkoväelle samanlainen kaipauksen kohde kuin MM-mitali maajoukkueleijonille.

Taloudellisesti varmasti kannattavampaa olisi pelata muutama vuosi I divisioonan huipulla tai aivan sen tuntumassa ja vasta sitten panostaa niin paljon pelaajahankintoihin, että tie suoraan liigan puoliväliin olisi mahdollinen.

Se on varmaa, ettei nykyinen joukkue voita tänäkään vuonna divisioonan runkosarjaa. Yhtä varmaa on myös se, ettei jokipojat joutu putoamisuhkaan. Kari Väisäsen johtamalla materiaalilla ovat sijat 3.—4. ehdoton yläraja, mutta sekin mahdollista liigakarsintaan pääsyn.

Oma juniioriaines ei viime vuosina ole pystynyt tuottamaan liigakelpoista materiaalia kuin muutaman poikkeustapauksen. Susirajalla ollaan valmennuksellisesti oikealla tiellä, mutta pelaajamäärän kapeus asettaa rajoituksensa. □

SPORTTIHENKISTEN PAIKKA JÄÄHALLISSA BAARI PELIMIES

os. Kuntopolku 4,
80120 JOENSUU
puh. (973) 209 970